

CIVIL MISCELLANEOUS

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡੀ.ਸ਼ਰਮਾ। ਜੇ.ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਪੰਜਾਬ, ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਡਾਲਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਸੀਮੈਂਟ, ਲਿਮਟਿਡ।-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 6 ਓਫ 1961,

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) ਸੈਕਸ਼ਨ 18A(5) ਅਤੇ (6) ਅਤੇ 34(1)(b)-
ਸੈਕਸ਼ਨ 34(1)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ
ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 18-ਏ(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18-ਏ(6) ਦੇ
ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ।

ਹੇਲਡ, ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1)(ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 18 ਏ(5) ਦੇ
ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧੀਨ
ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18A(6) ਜੋ ਕਿ
ਅਸਲ ਮੰਗ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 34(1)(ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ,
ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲਪਨਾ ਦੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਧਾਰਾ
18 ਏ(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਮਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਆਜ
ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਏ(6) ਦੇ
ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਅਸਲ ਵਿੱਚ
ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ
ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 18A(5) ਜਾਂ 18A(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ
ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲਣ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ
ਅਰਥ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਬੀ, 15 ਸੀ, 49 ਏ, 49 ਬੀ,
49 ਸੀ, 49 ਡੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ

ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 18 ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਆਜ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1952-53 (196061 ਦਾ R.A. ਨੰ. 304-1958-59 ਦਾ I.T.R. 7360) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ)।

"ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1)(ਬੀ) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 18 ਏ(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18A(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜੋ ਅਸਲ ਮੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੀ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ?

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ.ਐਮ.ਏ ਹਾਜ਼ਨ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ।

ਐਸ.ਕੇ. ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਨ. ਗੋਸਵਾਮੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਹੁਕਮ

ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.-ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ -66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਮੰਗਦਾ ਹੈ:-

"ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (1)(ਬੀ) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 18 ਏ(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਏ(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜੋ ਅਸਲ ਮੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ?

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਮੈਸਰਸ ਡਾਲਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਸੀਮੈਂਟ, ਲਿਮਿਟੇਡ, ਇੱਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਕੰਪਨੀ, ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1952-53 ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ

ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 1,25,049-9-0. ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰੁ. ਸਿਰਫ 10,548 ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੈਅ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 4,50,929-4-0, ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮਤ ਮੰਗ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। 248-6-0 ਧਾਰਾ 18A(5) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਜਿਸ ਰਕਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਈ। ਸਿਰਫ 109-6-0 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੂਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 18A (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34(1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਿਆਜ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ। 20,220.94 nP ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 139 ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20,359-15-0 (ਰੁ. 20,220.94 nP., ਪਲੱਸ 139 ਰੁਪਏ)।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫਾ ਅਤੇ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

(1) ਜੇਕਰ-

(a) * * * * *

(b) ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ। ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਟਾ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਭੱਤਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲੋੜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਘਾਟਾ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਭੱਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸੀ।"

ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1)(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਸੀ। ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 18A(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਮਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਏ (6) ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ

ਸਮੁੱਚੀ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਜਾਂ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 18A(5) ਜਾਂ 18A(6) ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲਣ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਬੀ, 15 ਸੀ, 49 ਏ, 49 ਬੀ, 49 ਸੀ, 49 ਡੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 60 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਭੌਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ I(1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਵੰਡੀ ਜਾਣੀ ਸਮਝੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 18A ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 18 ਏ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਯੋਗ ਵਿਆਜ ਵਿਆਜ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਟੈਕਸ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਏ ਸਿਰਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਸਿੰਪਲੈਕਸ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐੱਸ. ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ। ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ: "ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਏ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਹਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲਾਭ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਾਧੂ ਅਦਾਇਗੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟੈਕਸ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ "ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਹਤ" ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 15 ਬੀ, 15 ਸੀ, 49 ਏ, 49 ਬੀ, 49 ਸੀ, 49 ਡੀ, ਅਤੇ 60, ਅਤੇ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ।

ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਘੱਟ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਬਨਾਮ ਸਰਸਵਤੀ ਸ਼ੂਗਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ (3) ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਬਨਾਮ ਨਾਨਸ਼ੀ ਦੇਵਸ਼ੀ ਕਟਾਵਾਲਾ (ਪੀਟੀਈ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।), ਲਿਮਟਿਡ (4)।

ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਏ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 18 ਏ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਮੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। 100 ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)